

[Glensgård]

princippet, og vi har også, da vi fik den foreløbige redegørelse fra indkomstskatteudvalget, gjort opmærksom på, at i det nuværende skattesystem kunne det da godt ske vi skulle overveje nogle af de tanker, der er lagt op til fra indkomstskatteudvalget. Men vi tror stadig væk på, at det er forkert at lave en reform nøjagtig omkring fradragene her uden at se på det egentlige problem i skattelovgivningen, som efter vores opfattelse er selve indkomstskatten.

Når hr. Bernhard Baunsgaard bl. a. i sit forslag begynder nøje at vurdere, hvad der er fradrag for virksomheden, og hvad der er fradrag for personen, vil man igen komme ud i nogle skøn, og jeg tror, enhver i denne sal er enig i, at et af de største problemer i skattelovgivningen er alle de forskellige skøn.

Vi tror altså ikke på, at det radikale venstre på dette lille felt omkring lønmodtagerne har ramt plet, men vi er da klar til at se på det i udvalget. Men som jeg sagde indledningsvis, tror vi mere på den idé, som skatteministeren har lagt op til, i hvert tilfælde den tredjedel, som drejer sig om en forhøjelse af den skattefri bundgrænse.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg godt stille et enkelt spørgsmål, og det drejer sig om afsnit II, pkt. 3, fradraget for forsikringsudgifter m. v. Tror hr. Bernhard Baunsgaard ikke, at hvis man nu ændrer denne form, vil man favorisere de mennesker, som i dag har pensionsordninger eksempelvis med det offentlige? Den lille lønmodtager eller den lille selvstændige næringsdrivende, som ønsker at lave sin egen pensionsordning, vil ikke skattemæssigt blive stillet lige så godt som den, der har en pensionsordning eksempelvis med det offentlige. Det kan de til dels med de nuværende skatteregler omkring fradrag for forsikringsudgifter. Men tror hr. Bernhard Baunsgaard ikke, at der her ville ske en yderligere svækkelse af de privat ansatte eksempelvis i forhold til de offentligt ansatte?

Anders Andersen (V):

Jeg forstår udmærket godt, at skatte- og afgiftsministeren gerne vil have nogle forslag frem fra anden side. Jeg er fuldstændig klar over, at skatte- og afgiftsministeren har nogle vanskeligheder med at finde frem til et skattesystem, og i særdeleshed hvis en ændring af skattesystemet skal ligge inden for de nu-

værende økonomiske rammer, for så vil det betyde en vældig omflytning af skattebyrden.

Det forslag fra radikal side, som vi her behandler, skulle jo for det første have det prædikat, at det er en skattereform, for det andet det prædikat, at det er en forenkling. Jeg ved ikke, hvori forenklingen ligger. Man skal jo fra skatteydernes side fortsat opgive, hvilke fradrag man har, og derefter skal ligningsmyndighederne foretage en omregning af disse fradrag til fradrag i den skat, som man eventuelt skal betale. Med en enkelt bemærkning ordner man også spørgsmålet om skelnen imellem erhvervsgæld og privat gæld. Hr. Bernhard Baunsgaard ved udmærket godt, hvor mange gange det spørgsmål har været drøftet, hvor mange gange det har været endevendt også af et sagkyndigt udvalg, uden at man har fundet nogen principielle løsninger på det.

Hvad sker der, hvis man gennemfører forslaget, som det ligger her? Der sker en forøgelse af beskatningen af de mindre indtægter. Man kan kun trække 40 pct. af udgifterne fra, selv om man i forslaget siger, at gennemsnitstrækprocenten vil være 41,6, altså en forhøjelse af de mindre indtægter. Da man ikke i forslaget er gået ind på et splittingsystem, sker der en væsentlig forhøjelse af husstandsindtægten, hvor den erhverves af én person, men en væsentlig lempelse, hvis der er to og de beskattes særskilt, altså en voldsom stramning af skat på ægteskaber, hvor kun den ene tjener familiens indtægt, og en voldsom lettelse, hvor man deler den op og de hver for sig eventuelt har en indtægt på 120.000 kr.

Man forhøjer derudover den øverste grænse med 2 pct. Man ændrer på fradragreglerne, sådan at også ydelser til pensionering, til opsparing, rammes på en anden måde end hidtil. Det gør, at vi fra venstres side i hvert fald må sige, at hvis hr. Bernhard Baunsgaard vil gå ind for splittingsystemet, så er man et skridt på vejen. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard vil gå ind for, at man forhøjer bundgrænsen og derved friholder de mindre indtægter for en højere skattebetaling end den nuværende, så er det ting, vi kan se på. Men hvis man laver ordninger, der medfører – og det har jeg indtryk af at det fremsatte forslag gør – et større forbrug, mindre opsparingslyst, mindre investeringslyst, når man efter forslaget forhøjer skatten for dem, der